

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1-3.5.

De foreslåede bestemmelser i § 1 skal virke i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 2 om skattefrihed af værdien af en vederlagsfrit tildelt CO₂-kvote.

Da bestemmelsen i § 2 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne, foreslås det, at bestemmelserne i § 1 først sættes i kraft af skatteministeren, når Kommissionens godkendelse af bestemmelsen i § 2 foreligger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den foreslåede nye § 7 Y i ligningsloven skal værdien af en vederlagsfrit tildelt CO₂-kvote ikke medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst.

Anskaffelsessummen for sådanne kvoter foreslås sat til nul, jf. afskrivningslovens § 40 A, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1-3.5.

Den foreslåede bestemmelse om skattefrihed i § 2 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Det foreslås derfor, at skatteministeren sætter bestemmelsen i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Til § 3

Til nr. 1

I stk. 1 foreslås, at CO₂-afgiften tilbagebetales helt af varme og brændselsforbruget af afgiftspligtige varer, der anvendes i produktionsenheder med en tilladelse fra Energistyrelsen til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

CO₂-afgiften af brændselsforbrug i varmeproduktion til de kollektive varmeforsyningsnet omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, tilbagebetales ikke.

Omfattet af tilbagebetaling af CO₂-afgift efter denne lov er:

- Produktionsenheder med en indfyret effekt på 20 MW eller derover samt afbrænding af kulbrinter (flaring) uden energiudnyttelse på anlæg i sådanne enheder, bortset fra varmeproduktion til de kollektive varmeforsyningsnet.
- Raffinering på mineralolieraffinaderier.
- Produktion på koksværker.

indenfor produktion og forarbejdning af ferrometaller:

- Ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm).
- Produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time.

indenfor mineralindustri:

- Fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- Fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons pr. dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m³/dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.

samt

- Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer.
- Fremstilling af papir og pap på en produktionsenhed med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.

CO₂-afgift af varmemeforbruget til procesformål i de kvoteomfattede virksomheder tilbagebetales, uanset om varmen er købt fra fjernvarmenettet eller produceret på virksomhedens eget anlæg.

I stk. 2 og 3 foreslås, at de kvoteomfattede virksomheder vil fortsat skulle betale CO₂-afgift og energiafgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme. Desuden gentages de almindelige regler for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede forbrug i de tilfælde, hvor der både foregår tilbagebetalingsberettiget og ikke tilbagebetalingsberettiget brændselsforbrug.

I stk. 4 præciseres, at de almindelige regler for beregning af afgift for overskudsvarme gælder uændret for overskudsvarme forbrugt til rumvarmeformål/varmt vand eller leveret fra virksomheden. Der er fremsat lovforslag L 210 om gennemførelse af Rådets direktiv 2003/96/EF og forenklinger af energiafgifterne. De stk. henvisninger, der er anført i indeværende lovs § 3, stk. 4, henviser de nye numre, som disse stykker vil få, såfremt L 210 vedtages i den fremsatte form.

Da der fortsat er en række forhold omkring den praktiske indretning af kvotesystemet, der er under udarbejdelse, foreslås det i stk. 5, at skatteministeren